

MISNE NAKANE
RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN
Od 16. do 22. travnja 2018.

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
16.04.	Sv. Bernardica Soubirous Ponedjeljak	07:30	+ Hrvoje Polović; Božica i Kajetan Milveršić i Mihovila Del Toso
17.04.	Šimun, Akacije Utorak	18:00	+ Mato i Barica Hlaj; Branko Škvorc; Jelka i Ivan Banjavčić; Fabijan i Marica Marković; Franjo i Jaga Cvetković, Franjo i Ana Žeger
18.04.	Eusebije Srijeda	07:30	+ Marijana, Gvido i Herbert Delmestri Winkler
19.04.	Marta Četvrtak	07:30	+ Marica Brajdić; Sara Dopuđ
20.04.	Marcijan Petak	18:00	+ Zlatko, Mato, Ana i Marija Jurišić; Stjepan Lovrić; Elizabeta Balen;
21.04.	Sv. Anzelmo Subota	07:30 11:00	+ nema nakane + krštenje Mila Jelenić
22.04.	Četvrta Vazmena Nedjelja Nedjelja	09:00 11:00 18:00	+ Nikola i Milka Pužin; Marijan i Dragica Fundurulić; Juraj i Bara Banjavčić; Nikola Gorišek, August Marolin + slavlje sv. Potvrde + Ivica Paulić i ob.; nakana za djecu i unučad

NOVI CENTAR - KARLOVAC

<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

**TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE
PRESVETOGA SRCA ISUSOVA**

**TREĆA VAZMENA NEDJELJA - 15.04.2018. -
GODINA V., BR. 34**

»Trebalo je da Krist sve to pretrpi i treći dan ustane od mrtvih«

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme: Učenici su Isusovi pripovijedali što se dogodilo na putu i kako ga prepoznaše u lomljenju kruha. Dok su oni o tom razgovarali, stane Isus posred njih i reče im: »Mir vama!« Oni, zbunjeni i prestrašeni, pomisliše da vide duha. Reče im Isus: »Zašto se prepadoste? Zašto vam sumnje obuzimaju srce? Pogledajte ruke moje i noge! Ta ja sam! Opipajte me i vidite jer duh tijela ni kostiju nema kao što vidite da ja imam.« Rekavši to, pokaza im ruke i noge. I dok oni od radosti još nisu vjerovali, nego se čudom čudili, on im reče: »Imate li ovdje što za jelo?« Oni mu pruže komad pečene ribe. On uzme i pred njima pojede. Nato im reče: »To je ono što sam vam govorio dok sam još bio s vama: treba da se ispuni sve što je u Mojsijevu Zakonu, u Prorocima i Psalmima o meni napisano.« Tada im otvori pamet da razumiju Pisma te im reče: »Ovakvo je pisano: 'Krist će trpjeti i treći dan ustati od mrtvih, i u njegovo će se ime propovijedati obraćenje i otpuštenje grijeha po svim narodima počevši od Jeruzalema.' Vi ste tomu svjedoci.«

Riječ Gospodnja. (Lk 24, 35-48)

Misli za današnje evanđelje

Pobjeda dolazi od Boga

Nakon sprovoda često čujemo ove riječi: „Život ide dalje!“ Slično su valjda i pomislili i Isusovi suvremenici, prijatelji i neprijatelji, nakon što je Isus položen u grob. Jednima je to bila velika žalost, drugima olakšanje. I život je tekao dalje, ali drugačije nego je itko zamišljao. Za apostole je to bilo drugačije nego su oni zamišljali dok su još živjeli s Isusom, kad su očekivali dolazak Božjega kraljevstva u kojemu će oni igrati glavne uloge, ali i drugačije od onoga razočaranja kada se u njima nakon Isusove smrti sve slomilo. Trebalo im je vremena da sve shvate, da sve sjedne na svoje mjesto. Isus im se strpljivo ukazuje i tumači da se sve dogodilo po Božjemu planu, po Božjoj riječi zapisanoj u Pismima. Tako je u apostolima rasla vjera u Isusa uskrsnuloga od koje će ubuduće živjeti, za koju će uložiti cijeli svoj život. Njihovo mukotrpno sazrijevanje u vjeri i nama pomaže u vjeri rasti i zreti. Neka Gospodin i nama pošalje svoga Duha kao i apostolima, i neka nas njegova snaga vodi na životnom putu. Da bi Božji Duh mogao djelovati u nama, uklonimo sve prepreke, odbacimo zlo iz svog srca, pokajmo se za grijeh.

Pitanja za tiho razmišljanje:

Moji planovi često završavaju neuspjehom, jesam li toga svjestan?
Isus želi i mene promijeniti svojim uskrsnućem, vjerujem li u to?

OBAVIJESTI

- Utorak, srijeda i četvrtak, 17. – 19. travnja 2018., u 19:30 sati, uža priprava krizmanika za sakrament sv. Potvrde. SVI SU OBAVEZNI DOĆI.
- U petak, 20. travnja 2018., ispovijed je krizmanika, kumova i roditelja u 20:00 sati, u župnoj crkvi.
- U nedjelju, 22. travnja 2018., Krizmanici obučeni u haljine sa svojim kumovima trebaju doći pola sata (30 minuta) prije svete mise.
- U nedjelju Dobroga Pastira, 22. travnja 2018. godine, u zagrebačkoj prvostolnici biti će tradicionalno hodočašće mladih Zagrebačke nadbiskupije. Budući da je te nedjelje i Dan duhovnih zvanja, program će započeti u 17:30 sati euharistijskim klanjanjem. Euharistijsko slavlje koje započinje u 19:00 sati, predvodi uzoriti kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački. Pozivamo sve mlade iz naše župe i cijelog dekanata da se do petka 20. travnja 2018. prijave u svojim župama, predstavnicima mladih ili župnicima. Autobus kreće iz Novoga centra u 16:00 sati.

Sveta Bernardica Soubirus, vidjelica, djevice i redovnica

Sveta Bernardica se rodila 17. veljače 1844. godine u Lurdu kao prva kći iz obitelji mlinara Franje Soubirous i Lujze r. Casterot. Poslije nje rodile su se u obitelji još tri sestre.

11. veljače 1858. kada je zajedno sa sestrom i još jednom prijateljicom na obali rijeke Gave otišla skupljati drvo za ogrijev, začula je snažnu buku, *“Okrenuh se k livadi, ali ne vidjeh da bi se stabla iole micala. Nato podigoh glavu i ugledah pećinu. I opazih Gospođu odjevenu u bijele haljine: bila je obučena u bijelo i opasana plavim pojasom, a na svakoj je nozi imala žutu ružu, iste boje kao i njezina krunica.”* Gospa se Bernardici ukazala tri puta, ali tek kod trećega puta joj se obratila i izrekla “poznate tri tajne”. *“Vraćala sam se onamo kroz petnaest dana. Ona mi se Gospođa ukazivala svaki dan, osim jednog ponedjeljka i petka, naređivala mi je da upozorim svećenike da ondje sagrađe crkvicu, da pođem k izvoru umiti se i da molim za obraćenje grješnika. Više sam je puta pitala tko je, a ona se blago smiješila; napokon, podigavši ruke i uprijevši oči u nebo, reče mi: «Ja sam Bezgrješno začće».”* Kad je narod doznao za viđenja, sve se više počeo okupljati oko špilje. To je uzbunilo vlasti, te su Bernardicu počele grubo ispitivati nastojeći je uhvatiti u laži. No ona je čvrsto stajala uz ono što je čula i vidjela, te se nije dala smesti. Ništa nije ni dodala ni oduzela od onoga što je na početku izjavila o viđenjima. Vlasti su htjele spriječiti okupljanje naroda, te su oko špilje dale napraviti drvenu ogradu, ali navala naroda bila je jača od svih prijetnji i sprječavanja. Na izvoru se

pojavljivao sve veći mlaz vode, a nekoliko čudesnih ozdravljenja dogodilo se već tijekom ukazanja. Lurdski župnik Peyremal bio je prema vidjelici prilično osoran što je od njega više puta tražila da se ispuni želja Gospođe, tj. da se na mjestu ukazanja podigne crkvica. Tražio je ime One koja se ukazala, a Bernardica ga nije znala. Konačno je na blagdan Gospodnjeg navještenja 25. ožujka 1858. godine bilo ukazanje, u kojemu je Gospođa s neba napokon otkrila svoje ime, izrekavši ga na domaćem dijalektu: *“Que soy èra Imaculado Councepciou – Ja sam Bezgrješno začće!”* Kad je Bernardica došla župniku da mu napokon otkrije kako se Gospa zove, jako se tome začudila jer nije shvaćala takav naziv, budući da se nitko u njihovu mjestu nije tako zvao. Župniku Peyremalu, koji je znao da tu tajnu vjere još nije na vjeronauku tumačio djeci, upravo to Bernardičino neznanje bijaše potvrdom da djevojčica nije ništa izmislila, nego da je taj naziv čula od Gospe. Malo se začudio, ali je počeo i vjerovati da je to potvrda neba za dogmu, tj. vjersku istinu o Bezgrješnom začću Blažene Djevice Marije, koju je 8. prosinca 1854. godine proglasio papa Pio IX.

19. svibnja 1864. godine pošla je u postulat sestara svetog Gildarda blizu grada Nevers-a. U samostanu je dobila ime «Marija Bernarda». Siromaštvo, bolest i trpljenje obilježili su njezin život. Pa i kada je ušla u samostan, trebala je podnositi ponižavanja i omalovažavanja, kako bi je sestre kao «vidjelicu iz Lurda» očuvale od oholosti. Prve zavjete položila je 25. listopada 1866. godine, i to kao zavjete pred smrt. U samostanu je vršila službu sakristanke. Bernardica je болоvala sušice (tuberkuloze) kostiju, te je tripot primila sakrament bolesničkog pomazanja. Shrvana teškim disanjem, srčanim smetnjama i velikim bolovima u kostima, Bernardica je 16. travnja 1897. u 31. godini života podlegla svojim patnjama.

Nakon smrti Bog je malu Bernardicu na njezin zagovor proslavio čudesnim ozdravljenjima. Bila je pokopana u kapeli svetog Josipa usred samostanskog vrta u Neversu. Trideset godina nakon njezine smrti, kada su povodom postupka za njezino proglašenje blaženom otvorili njezin grob, njezino su tijelo našli bez i najmanjeg traga trulosti, dok su se povoji, u koje je bilo zamotano njezino tijelo, raspali a križ je zahrđao. Onako kako je tada ležala, blažena Bernardica Soubirous danas počiva u jednom lijesu obrubljenom zlatom i kristalom u samostanskoj kapeli u Neversu, u svom crnom redovničkom odijelu, pognute glave i raširenih ruku iznad srca. Lurd je postao novi izvor milosti, čiji izvor napaja cijeli zemaljski krug. Da se u Lurdu događaju čudesa, to nije sporno. Njihov broj ne kaže puno; ono što ima značenje jeste, da fenomen postoji i da ispada iz okvira naravnog. Lurdska čudesa, kao i sva druga čudesa, su bez sumnje samo znakovi po kojima se Bog objavljuje, jer čudo je iznimka – uvijek je bila i uvijek će ostati. Bernardicu je 14. srpnja 1925. godine papa Pio XI. proglasio blaženom, a na blagdan Bezgrješnog začća Blažene Djevice Marije 8. prosinca 1933. svetom. Njezin spomendan Crkva slavi na obljetnicu njezine smrti 16. travnja.